

Forfatter: Grundtvig, N. F. S.

Titel: Nordens Mythologi eller Sindbilled-Sprog historisk-poetisk udviklet og oplyst

Citation: Grundtvig, N. F. S.: "Nordens Mythologi eller Sindbilled-Sprog historisk-poetisk udviklet og oplyst", i Grundtvig, N. F. S.: *Grundtvigs værker*, Faculty of Arts, Aarhus University. Onlineudgave fra Grundtvigs Værker: https://tekster.kb.dk/text/gv-1832_503A-intro-shoot-idm59.pdf (tilgået 01. juli 2024)

Anvendt udgave: Grundtvigs værker

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen](#)

Biografisk baggrund

Nordens Mythologi fra 1832 er et hovedværk i Grundtvigs forfatterskab. Her forbindes centrale temaer fra tidligere værker: den oldnordiske mytologi, den angelsaksiske digtning, verdenshistorien og den kirkelige anskuelse i en historiefilosofisk syntese, der siden skulle danne grundlag for alle senere værker. I 1832 var Grundtvig med Holger Begtrup's ord "naaet op paa Højdedraget af sin Forfatterbane, og i de følgende ti Aar frembringer han sit Livs Hovedværker" (Begtrup 1907, s. 5).

Asalæren

På titelbladet er anført "Anden omarbejdede Udgave". Det henviser til *Nordens Mythologi* fra 1808, men der er i 1832 tale om et helt nyskrevet værk med et langt videre perspektiv. I 1808 ville Grundtvig give en så vidt mulig tro gendigtning af forfædrenes mytologi. I 1832 ville han genvække nordisk ånd til store bedrifter i samtiden.

Grundtvig var tidligt optaget af den nordiske mytologi, som det fremgår af værker som *Lidet om Sangene i Edda* (1806), *Om Asalæren* (1806) og *Nordens Mythologi* (1808). Interessen for den nordiske fortid var Grundtvig ikke ene om. Om denne tidens interesse, inspirationen fra den tyske romantik, de litterære og historiske kilder og om Grundtvigs brug og behandling heraf se indledningerne til de nævnte værker her: *Lidet om Sangene i Edda*, *Om Asalæren* og *Nordens Mythologi*.

Her skal det kun kort resumeres, at Grundtvig hos F.W.J. Schelling havde mødt et syn på verdenshistorien som et guddommeligt epos eller verdensdrama med en oprindelig gylden tidsalder efterfulgt af et stort fald, og - efter et vendepunkt - åndens successive fremskridt mod en endelig forsoning med det evige. Dette syn blev for Grundtvig en nøgle til fortolkningen af den nordiske mytologi - især digtet *Vølvens Spådom* - som poetisk historiefilosofi. Grundtvigs velkendte skepsis over for Schelling gjaldt dennes naturfilosofiske idealisering af kristendommen, men berørte aldrig den historiefilosofiske udlægning af verdensdramaet (Vind 1999, s. 155-165).

Efter krisen i vinteren 1810-1811 og den kristelige vækkelse lagde Grundtvig det, han nu omtalte som sin 'asarus' bag sig (Grundtvig 1815, s. 128 og 138; Lundgreen-Nielsen 1980, s. 394 f.). Men ideen om asalæren som poetisk historiefilosofi levede videre og indgår også i *Nordens Mythologi* 1832 (Grundtvig 1832, s. 164).

Historisk Vidskab

Efter krisen vendte han sig mod historiske emner. Karakteristisk var hans gentagne forsøg på at skrive verdens- eller universalhistorie, en genre, der var udbredt i Europa siden slutningen af 1700-tallet (Vind 1999, s. 45-55).

Gentagne gange søgte han at skrive verdenshistorie: *Kort Begreb af Verdens Krønike i Sammenhæng* (1812), *Kort Begreb af Verdens Krønike, betragtet i Sammenhæng*, bind 1 (1814), *Udsigt over Verdens-Krøniken fornemmelig i det Lutherske Tidsrum* (1817) og på vers i *Krønike-Riim til Børne-Lærdom* (1829).

Grundtvig var især inspireret af tidens tyske tænkere, der som Herder, Fichte og Schelling havde udgivet originale historiefilosofiske værker (Vind 1999, s. 65-95). Også Grundtvigs interesse var historiefilosofisk. Han ville ikke blot skildre begivenheder i kronologisk følge, men se verdenshistorien 'i sammenhæng' som resultat af åndelige kræfter med en retning og et mål som udtryk for Forsynets styrelse. Det gjaldt om at følge "Ideen om Tidernes Sammenhæng og Kristus i deres Middelpunkt" (Grundtvig 1812, s. XXVI).

I stedet for ordet historiefilosofi foreslog Grundtvig på dansk 'historisk Vidskab', idet Vidskab skulle være det danske ord for filosofi med en bredere betydning: stræben efter videnskabelighed, erkendelse, visdom (Grundtvig 1816, s. 110; Vind 1999, s. 137-147). I 1832 fandt hans historiefilosofi sin afklarede form under den udvidede betegnelse 'Universal-Historisk Vidskab'.

Den kirkelige anskuelse

Grundtvigs første verdenskrøniker var præget af hans bogstavelige bibeltro og af kristelig moralisering. En vigtig forudsætning for *Nordens Mythologi* blev nybruddet i hans kristendomssyn med den kirkelige anskuelse fra 1825. Den kendes også som hans 'mageløse opdagelse', der gjorde den kristne tro uafhængig af Bibelens bogstav (Vind 1999, s. 216-222).

Grundtvig søgte bagom Bibelen og gjorde trosbekendelsens ord, mundtligt forplantet i menigheden siden Kristus og apostlenes dage, til grundlaget for kristendommen. Den kristne menighed har skabt Bibelen, og ikke omvendt, og således kan Bibelen forstås som menneskeligt vidnesbyrd. I 1832 førte det til den principielle skelnen mellem 'tro og anskuelse'.

Beowulf og angelsakserne

I sommeren 1815 havde Grundtvig læst en nyudkommet udgave af det angelsaksiske digt *Beowulf*. Det førte til en 'Beowulf-rus' (Lundgreen-Nielsen 1980, s. 641 og s. 651), der skulle få lige så langtrækkende følger for forfatterskabet som asarusen. Angelsakserne var i grunden et nordisk folk, og *Beowulf* var dermed det ældste vidnesbyrd om nordisk ånd og et sidestykke til *Vølvens Spådom* som oldnordisk, poetisk historiefilosofi. Dertil kom, at angelsakserne var det første nordiske folk, som blev kristnet, og at det var fra England, kristendommen kom til de tyske og nordiske folk.

I 1820 udgav han sin egen oversættelse, eller snarere frie gendigtning, *Bjowulfs Drape* (se indledningen hertil). Og i det lille skrift fra 1822, *Blik paa Poesiens Historie og Bernhard Severin Ingemann* (som først blev tryk i 1985), sættes *Beowulf*, den kristne angelsaksiske digter Cædmon og Shakespeare ind i en universalhistorisk sammenhæng: "der begynder aabenbar et nyt Tidsrum i Poesiens Historie med *Villiam*, som i Kirkens med *Morten Luther*, og i Handelens med *Vasco di Gama* og *Columbus*" (Grundtvig 1985, s. 43).

Hermed foregribes et hovedtema i *Nordens Mythologi*. Det samme gælder henvisningen i 1822 til de græske myters plads i poesiens historie (Vind 1999, s. 129), et tema som spiller en hovedrolle i 1832.

Interessen for angelsakserne førte ham i 1828 til at søge om og opnå støtte til at besøge England for nærmere at studere angelsaksiske håndskrifter, der kunne oplyse også dansk og nordisk historie. Og i somrene 1829, 1830 og 1831 tilbragte han nogle måneder i England. Her blev han ganske betaget af den borgerlige foretagsomhed, den "*fri og levende Virksomhed*" (Grundtvig 1877, s. 422), som vidnede om, at den 'nordiske kæmpeånd' stadig var levende.

Det gjorde kun angelsaksernes digtning mere betydningsfuld og bekræftede Shakespeares rolle som forvarsel om en ny tids historisk-poetiske digtning. Nu fik han klarhed over angelsaksernes nøglerolle i verdenshistorien. *Beowulf* blev det missing link, der kædede Norden til den universalhistoriske udviklings hovedstrøm fra Babel, Jerusalem, Hellas og Rom.

Straks efter hjemkomsten fra England i 1831 gik han i gang med at arbejde på *Nordens Mythologi*, hvori det hedder, at "da det har truffet sig saa vel, at baade *Bjowulfs Drape* kom til Danmark, og dens Oversætter kom til England, er jeg omsider blevet istand til at give en *Oversigt*, som jeg er vis paa, skal Ingen vildlede" (Grundtvig 1832, s. 142).

Forarbejder

Karakteristisk for *Nordens Mythologi* er den lange indledning i tre afsnit, der fylder næsten en tredjedel af bogen, og som i grunden udgør et selvstændigt værk. Den lægger ikke kun op til mytefortolkningen, men rækker langt videre med Grundtvigs hele afklarede syn med den universal-historiske Vidskab.

Der er i Grundtvig-arkivet bevaret mange forarbejder til denne indledning. De er grundigt undersøgt i Kaj Thanings disputats fra 1963 *Menneske først – Grundtvigs opgør med sig selv* (Thaning 1963, s. 107-256) som støtte for disputatsens tese: at Grundtvig gennem et dybtgående selvopgør i 1832 blev 'omvendt til virkeligheden', sekulariserede sit historiesyn og dermed lagde grunden til hele sit senere folkelige og kirkelige virke.

Thanings tese er ikke ubestridt i forskningen (Vind 1999, s. 25-33), men det synes klart, at indledningen er kommet til verden "efter vistnok flere fødselsveer end noget andet af Grundtvigs værker" (Thaning 1963, s. 113). Og sikkert er det, at Grundtvig med indledningen til *Nordens Mythologi* i 1832 nåede sit endelige og afklarede syn på menneskelivet, kristendommen og verdenshistorien.

Grundtvig, N. F. S., *Grundtvigs værker*,

Historiesynet udfoldes bredt i *Haandbog i Verdens-Historien*, og i resten af forfatterskabet forbinder det de forskellige sider heraf: menneskeligt og kristeligt, nationalt og universelt, verdenshistorisk og kirkehistorisk.